Léto 1958. Tenisová škola pod vedením státního trenéra Josefa Casky.

Františka Sixty, uspěl ve čtyřhře začínající Vladimír Hosták. Pořadatelským vrcholem byl 5. ročník v r. 1960, opět jako turnaj celostátní. Žel právě z něj se dochoval záznam pouze ze dvouhry mužů, vyhrál Miloš Konrád, pozdější trenér zejména juniorských reprezentací. I z dalších tří ročníků tenisových turnajů se záznamy nedochovaly.

9. 60. LÉTA – STAGNACE

V šedesátých letech činnost oddílu poněkud ochabla. Ještě na jejich počátku působila generace odchovaná tenisovými školami z konce 50. let, mnozí však odešli na vysoké školy a nástupci nebyli, přestože v oddíle byli i první vyškolení trenéři (V. Hájek, V. Souček, J. Žilková). Úspěchy mladých byly jen sporadické, prosadil se jedině M. Pospíšil, později K. Procházka a K. Kalous ml. Ještě v r. 1962 hrál dorost v sestavě V. Hájek, Z. Frank, M. Pospíšil, E. Fiala, J. Souček, H. Kladivová a B. Mydlilová krajskou soutěž, po dvou sehraných utkáních pak ze soutěže vystoupili. V soutěžích družstev tak zbyli jen dospělí. Hráli okresní přebor. V letech 1962 a 1963 obsadili 3. místo, o rok později čtvrté. Kádr družstva tvořili: J. Fiedler, dr. Z. Jaška, J. Kubíček, Z. Frank, M. Pospíšil, V. Fiedlerová, J. Jašková, ing. J. Žilková. Občas na některou sezónu hostovali hráči z okolních klubů. V r. 1964 ob-

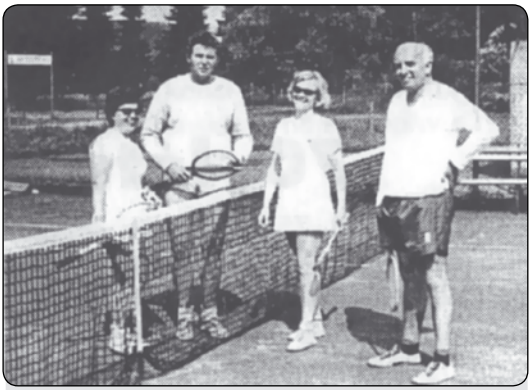

K oporám družstva dospělých v 60.letech patřili zleva Ing. J.Žilková, J. Kubíček, J. Jašková a JUDr. Z. Jaška.

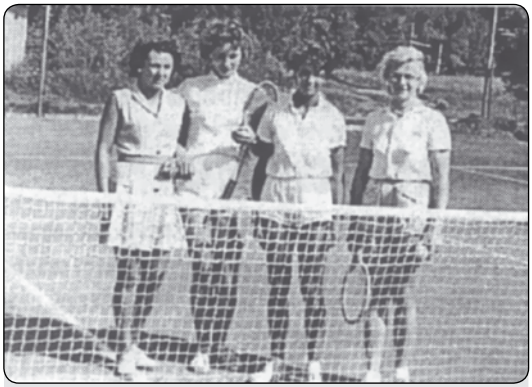

Nejúspěšnější hráčka oddílu 50. a 60. let Věra Fiedlerová (druhá zprava) spolu s partnerkou z družstva Jarmilou Jaškovou (první zprava) před zápasem v Ústí n.O. v r. 1961.

sadila V. Fiedlerová v okresním přeboru jednotlivců 2. místo a v dorostu M. Pospíšil páté. Na okresním žebříčku tohoto roku byl J. Fiedler 7. , 16. -20. byl J. Kubíček, Z. Frank a M. Pospíšil, 26. Z. Jaška. V ženách V. Fiedlerová byla na 2. místě, 11. J. Jašková, v dorostu byl M. Pospíšil šestý. Letní oddílový turnaj dorostu měl pořadí:
1. V. Jireš, 2. M. Pospíšil, 3. L. Charfreitag, 4. M. Chvátil, 5. J. Dytrt, 6. S. Faltus. Rok 1965 byl nejslabším rokem v činnosti oddílu, družstvo dospělých - ač přihlášeno - ze soutěže vystoupilo, na okresním žebříčku se umístila pouze na 3. místě V. Fiedlerová. V oddíle chybělo širší funkcionářské zázemí, organizace ležela na bedrech manželů Fiedlerových, Věra byla i členkou okresního tenisového svazu. Ve výboru oddílu se střídali dále JUDr. Z. Jaška, B. Charfreitag, J. Hajzler a K. Kalous. Všichni navíc pracovali i ve vedení tělovýchovné jednoty.

Počet členů oddílu se v 60. letech pohyboval kolem čísla 20. Stále chyběla pravidelná výchova mladých, takže družstvo dospělých hrálo prakticky stále ve stejné sestavě. V okresním přeboru obsadilo v r. 1966 4. místo, v r. 1967 se nezúčastnilo, v r. 1968 2. místo v sestavě J. Fiedler, J. Kubíček, K. Procházka, Z. Frank, Z. Jaška, B. Kulhánek, V. Fiedlerová, J. Jašková, J. Žilková. V r. 1969 družstvo 2. místo obhájilo a navíc V. Fiedlerová obsadila 2. místo ve dvouhře na okresních přeborech. Potvrzením určité krize byla i absence pořadatelství tradičních turnajů. Poslední se konal v r. 1962, pak dlouhých 7 let se turnaje neorganizovaly.

10. R. 1970 – ZÁSADNÍ ZLOM V ČINNOSTI

Koncem sezóny 1969 se při příležitosti okresních přeborů v České Třebové uskutečnila důležitá schůzka (V. a J. Fiedlerovi, B. Kulhánek, J. Kubíček, M. Chvátil ml.), na které bylo rozhodnuto o rozšíření a zkvalitnění činnosti oddílu. Bylo důležité rozšířit funkcionářské zázemí, věnovat pozornost mladým, obnovit tradici turnajů, postoupit v soutěžích družstev. To poslední se podařilo hned v následující sezóně, kdy družstvo dospělých v sestavě Kubíček, Fiedler, Chvátil, Frank, Fiedlerová, Jašková zvítězilo v rozhodujícím zápase ve Vamberku 7:4, vyhrálo okresní přebor a postoupilo do krajské soutěže.

Červen 1971, po dlouhé době opět družstvo dorostu v soutěži: zleva J. Hora, St. Liška, J. Vebr, ved. družstva M. Chvátil, H. Faltusová, V. Pavodová, M. Novák, J. Černoch, L. Katzer. Chybí J. Jašková ml.

Zároveň bylo po dlouhých letech do okresního přeboru přihlášeno družstvo dorostu (V. Šeps, S. Liška, J. Macháček, J. Hora, Jar. Šámal, H. Faltusová, J. Jašková ml.). V soutěži sice skončilo po prohrách s Ústím n. O. a Českou Třebovou poslední, ale už na okresních přeborech dorostu obsadila H. Faltusová 2. místo, J. Jašková 3. a St. Liška, B. Pecka a Jar. Šámal 5. - 8. místo. Vyvrcholením činnosti v r. 1970 byla obnova tradičního turnaje dospělých, zatím pouze na úrovni okresu. Celkově to byl osmý ročník a málem ho odplavila vydatná letní bouřka. Náhradní termín o čtrnáct dní později ale proběhl bez komplikací. Předsedou oddílu byl v letech 1968-72 Z. Jaška, ve výboru dále pracovali J. Fiedler, V. Fiedlerová, B. Kulhánek, M. Chvátil ml. , B. Charfreitag, F. Smejkal a F. Pírko.

11. 70. LÉTA – RENESANCE

Období 1971 – 75 má několik významných vrcholů v činnosti klubu. Stavba klubovny a její otevření v r. 1973 – konečně se splnil sen žamberských tenisových generací mít vlastní zázemí. Celostátní turnaje dospělých s kvalitní účastí a vrcholem v r. 1975. Finanční a materiální pomoc n. p. Mosilana při dobudování klubovny a při činnosti oddílu, za to uspořádání prvních dvou ročníků Mosilanských her (1973 a 1974). Podstatné rozšíření členské základny (80 – 90 členů), zapojení družstva dorostu do krajské a žactva do okresní soutěže, úspěšné výsledky dospělých v krajské soutěži, první ročník turnaje dorostu a vznik oddílové soutěže o nejúspěšnějšího tenistu, která měla motivovat především nejmladší tenisovou generaci (1. ročník v r. 1971 vyhrál Jiří Kubíček).

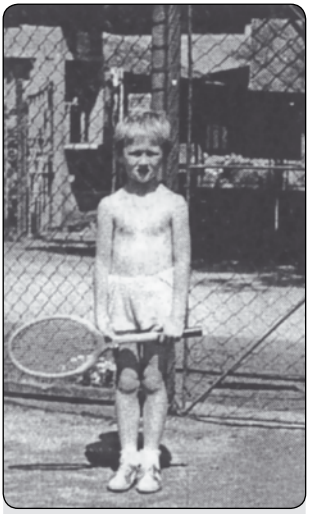

Červenec 1973. Tenisová škola Slavie LTC Praha a její nejmladší účastník Petr Korda.

Dospělí hráli v tomto období převážně v sestavě Kubíček, Fiedler, Chvátil, Procházka, B. Kulhánek, Fiedlerová, ing. Žilková, výraznou posilou byl od r. 1972 ing. J. Malý, dále V. Veselý, J. Veselá a H. Chvátilová-Faltusová. Tenisové školy žactva v Hradci Králové se pod vedením ústředního trenéra dr. J. Höhma zúčastnili Z. Jašková, V. Šmirous a L. Katzer a o rok později Z. Jašková, O. Leber a M. Kacálek. Činnost sezóny 1972 byla poznamenána stavbou klubovny. Dřevěný dům zn. Babeta zakoupil MěstNV a za to museli členové oddílu odpracovat stanovený počet brigádnických hodin na základech dalších chatek v autokempinku. Splnění tohoto závazku odčerpalo mnoho sil a času a na vlastní tenis toho zbývalo málo. Dokončení klubovny vzala na svá bedra MOSILANA, přispěla penězi, ale hlavně svými řemeslníky. Vše zprostředkoval nový člen oddílu a zaměstnanec Mosilany Vladislav Veselý. Slavnostní otevření klubovny bylo 8. září 1973 za přítomnosti podnikového ředitele Mosilany J. Šamšuly z Brna. Ten také zahájil I. ročník Mosilanských her, v němž zvítězili výhradně domácí hráči (ing. J. Malý, V. Fiedlerová a ing. Malý-Chvátil). Omezení činnosti se projevilo zejména v mládežnických kategoriích a tak pouze družstvo dospělých hrálo krajskou soutěž a žactvo okresní přebor (2. místo).

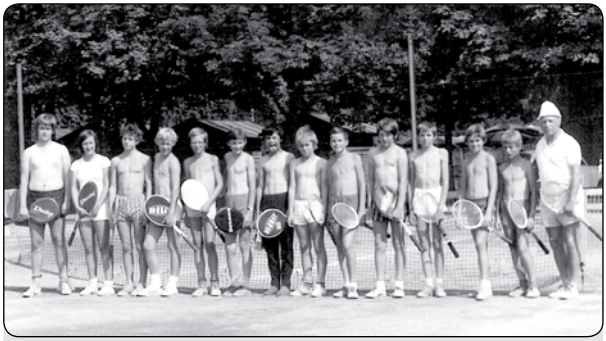

První družstvo pod vedením „Jarýska“ Blabola (první zprava). Čtvrtý zprava je Milan Kacálek.

V letech 1973 – 1975 se po dohodě s tenisovým klubem Slavia IPS Praha uskutečnil prázdninový tenisový tábor. Pražské děti byly rozděleny do čtyř družstev a žamberší tvořili družstvo páté. Hlavním trenérem byl Jaromír Blabol a z našeho klubu zde začínali např. M. Kacálek, J. Kulhánek, M. Vodrážková. Z pražských účastníků to byl např. M. Fassati, J. Bedrna, pozdější ligoví hráči, a nejmladším účastníkem byl v r. 1973 pětiletý Petr Korda.

Po ukončení prací se sportovní činnost rozběhla naplno. Přibylo družstev do soutěží, turnaje dospělých měly vyšší kvalitu, vzhledem k narůstajícímu počtu zejména mladých

členů oddílu se začaly pořádat i turnaje dorostu a žactva. Oddíl i jeho vedení (předsedou byl r. 1973 a 1974 B. Kulhánek, od r. 1975 M. Chvátil) se konsolidovaly, k čemuž přispěla i vzrůstající popularita tenisu po vítězství Jana Kodeše ve Wimbledonu v r. 1973.

Nejúspěšnější hráčkou oddílu byla Věra Fiedlerová, patřila k nejlepším hráčkám okresu, patřila ke špičce v oblasti a byla stabilní oporou družstva dospělých. Teprve ke konci 70. let ji nahradila mladší generace. V. Fiedlerová pak s úspěchem hrála veteránské turnaje, např. v r. 1982 byla ve své kategorii druhá v republice.

JAK JSME HRÁLI TENIS V ŽAMBERKU

Žamberk, pěkné městečko v překrásné přírodě, objevili pro nás manželé Urbanovi, on bývalý ligový fotbalista, oba aktivní tenisté Slavie LTC Praha. Poprvé zavítali do Žamberka v r. 1969, bydleli tehdy v novém kempu na břehu Orlice a dosyta hráli tenis v místním areálu. Moc se jim tam líbilo.

Přesvědčili nás a tak další rok vyrazily tři rodiny: Kolářovi, Spížkovi a Urbanovi. Také jsme se ubytovali v chatičkách kempu. Počasí bylo příšerné, vytrvale pršelo a kemp byl vodou zaplaven tolik, že naše tehdy šestiletá Barborka zapadala do vody po kolena a holínky úspěšně plnila vodou a blátem. Kurty byly beznadějně pod vodou a my řešili, co vlastně budeme v Žamberku dělat. Naštěstí další den přestalo pršet, vysvitlo slunce a pak pálilo dalších čtrnáct dní. V žamberském kempu a na kurtech jsme strávili jednu z nejkrásnějších dovolených našeho života.

V dalších letech se naše slávistická tenisová společnost postupně rozrůstala. Kordovi, Maříkovi, Matějkovi. Jak to bylo při těchto pobytech s tenisem? Blanka Kolářová byla ještě znamenitá tenistka, já hrával za „céčko“, někdy i „béčko“ Slavie, Petr Korda a René Mařík byli vynikající hráči, ostatní hráli tenis na slušné úrovni. Myslím, že jsme tehdy byli vítaným osvěžením žamberského tenisového života. Z místních soupeřů si pamatuji na Jirku Kubíčka, který zápasy se mnou živě prožíval, a na manžele Fiedlerovy, oba velmi dobré tenisty a naše první skvělé parťáky a hostitele. Míla Chvátil, který se stal v dalších letech hybnou silou tenisu v Žamberku, byl někdy v té době na vojně.

Kordovi začali vozit do Žamberka malého Petra. Ten tady udělal své první tenisové krůčky. Troufám si tvrdit, že jsem ve svém životě viděl hodně malých nadějných tenistů, ale Petr Korda byl jedinečný. Dařil se mu každý sport, do kterého se pustil. Ale tenis ho bavil ohromně, v Žamberku trávil na kurtech a u tenisové zdi celé hodiny. A když už zcela vyčerpal svého trenéra, tátu Petra, prosil mne, abych s ním šel hrát. Pomalu se stával žamberskou senzací. Ve svém věku už uměl hrát lépe než většina rekreantů. Vzpomínám na žamberské penzisty, kteří jeho hru za plotem s obdivem sledovali a často odměňovali potleskem.

Protože se nám tady moc líbilo, vznikl nápad uspořádat v Žamberku letní tenisový tábor pro slávistické děti. Iniciativy se chopila Blanka Kolářová, myšlenku podpořil tehdejší předseda klubu Karel Čefelín, a tak se první tenisový tábor uskutečnil v r. 1973 a další 1974 a 1975. S dětmi kromě Blanky trénoval vynikající tenisový odborník Jaromír („Jarýsek“) Blabol, Olina Sochorová byla zdravotnicí. Stanový tábor byl na louce za kurty, místo pronájmu jsme vzali do party žamberské tenisové naděje. Vzpomínám si na Honzu Kulhánka,

který tehdy s tenisem začínal. Za místní klub s námi spolupracoval jeho táta Míla. Někteří z nás jsme se také účastnili žamberských tenisových turnajů.

A tak se mezi klubem z Letné a tenisovým oddílem v Žamberku vyvinula dlouholetá spolupráce, vznikala hluboká a trvalá přátelství. My, Spížkovi, jsme jezdili do Žamberka dlouho potom, co klubové kontakty utichly. Pokračovaly moje „urputné" tenisové boje s místními hráči, později zejména s Mílou Chvátilem. Často jsme k nelibosti našich partnerek hráli ve vedru přes poledne. Jednou po takovém poledním klání jsme rozpálené organizmy zchladili skokem do studené Orlice a oba jsme dostali středně těžký úpal s třesavkou.

Moje pracovní vytížení a rozšiřující se rodina už nedovolují tak časté návštěvy Žamberka. Přesto jsme šťastni za ty krásné chvíle strávené v kempu a na tenisových kurtech. Měl jsem to štěstí, že jsem část osmdesátileté historie žamberského tenisu mohl prožít. Přeji tenisu v Žamberku do dalších let hodně úspěchů, mnoho zapálených fandů a funkcionářů, kteří mu obětují svůj volný čas, a dobrých trenérů, kteří budou vychovávat další tenisové generace v tomto krásném městečku.

Praha 15. ledna 2006 *Prof. RNDr. Jaroslav Spížek, Dr. Sc.*

12. PŘÍCHOD ZDENKA KRHOUNKA A DALŠÍ ROZŠÍŘENÍ ČINNOSTI

Zdeněk Krhounek

Po mimořádně úspěšném 12. ročníku turnaje dospělých 8. -10. 8. 1975 (zúčastnilo se ho 72 hráčů a 28 hráček, všichni nasazení byli do stého místa na celostátním žebříčku), který byl znamenitou propagací tenisu a odehrál se za velkého zájmu diváků, se ještě zvedl zájem o tenis. Důležitým okamžikem v životě oddílu a pro výchovu mladých tenisových adeptů v Žamberku klíčovým byl příchod a následná trenérská práce Zdenka Krhounka. Ten na podzim r. 1976 převzal tréninky, vtiskl jim osobitý organizační řád a náročnou náplň a ve spolupráci s vedením oddílu rozšířil základnu žactva. V r. 1978 zahájila také pod vedením M. Chvátila a B. Kulhánka činnost tenisová přípravka. Ve stejném roce se velkou zásluhou Milana Neugebauera začaly budovat další dva dvorce, původně víceúčelové, ale od r. 1979 sloužící plně potřebám tenisu. Pracovní aktivita členů oddílu byla velmi vysoká, každoročně odpracovali 800 – 1000 brigádnických hodin, kvalita tenisového prostředí se rychle a výrazně lepšila (v. r. 1979 byl vybudován nový asfaltový kurt s novou tenisovou zdí a bylo vyměněno celé oplocení). Ve výboru oddílu pracovali pod předsednictvím M. Chvátila J. Fielder, B. Kulhánek, M. Neugebauer, J. Pecháček, B. Charfreitag, S. Liška, M. Salfický, poslední dva později vystřídali Z. Krhounek a ing. E. Vodrážka.

Do soutěží družstev bylo nasazováno 5-7 družstev, nejúspěšnější byli dospělí v krajské soutěži (v družstvu se vystřídali: F. Kabeláč, Josef Malý, M. Chvátil, J. Šticha,

1978 – první žamberská tenisová přípravka pod vedením M.Chvátila a B.Kulhánka.

M. Koskuba, V. Fiedlerová, H. Chvátilová, I. Kalousková, později přišel J. Provazník z Chocně), ale výrazně začala stoupat i výkonnost žactva. V. r. 1978 vyhráli žáci pod vedením Z. Krhounka krajskou soutěž (sestava: J. Kulhánek, M. Čermák, P. Schöps, M. Jansa, T. Stejskal, M. Vodrážková, A. a I. Krhounkovy) a zejména děvčata se začala prosazovat i v turnajích jednotlivců. M. Vodrážková byla několikanásobnou přebornicí okresu a úspěšně si vedla i v přeborech východočeského kraje.

Výrazně stoupl počet turnajů organizovaných na žamberských kurtech. Kromě tradičních turnajů dospělých byly již pravidelně pořádány turnaje žactva a dorostu, okresní přebory i krajské přebory II. třídy. Byla založena i tradice mnoha turnajů oddílových. Žel v r. 1976 zemřel neúnavný organizátor právě turnajového dění a dlouholetý člen vedení oddílu Břetislav Charfreitag. Stál u zrodu tradice žamberských turnajů na konci 50. let, mnoho ročníků se odehrálo pod jeho přesným vedením. Jeho úlohu při organizování turnajů převzal Jan Pecháček.

TÁTA

Polovina 70. let minulého století přinášela mnohé změny. A u vojáků z povolání i přesuny. Tehdy se major Zdeněk Krhounek přistěhoval i s rodinou do Žamberka. Podhůří Orlických hor ho hned nadchlo, navíc cítil, že by zde mohl naplnit svoji tenisovou lásku. A tak vzal pod paži svoji nerozlučnou kamarádku – tenisovou raketu – a šel Žamberkem přesně tam, kde byl antukový dvorec a natažená síť, tenisový areál, kde mohl věnovat čas bílému sportu.

Táta nabídl do rozvíjejícího se oddílu svoje nadšení a elán pro tenis, nabídl zkušenosti a poctivou práci. Tenisové kurty se plnily dalšími zájemci. Ke stávajícím, Chvátilovým, Fiedlerovým, přicházejí další, Kulhánkovi, Neugebauerovi, Vodrážkovi, Kubíčkovi a mnoho jiných. Dospělí se zapojili a jejich děti se pod tátovým vedením staly učenlivými žáky. Brzy se zúčastňovaly mnoha tenisových soutěží. Nadšení a láska dohonit a nasadit správně míček na střed rakety se staly hlavní náplní veškerého volného času Zdeňka a dětí. Táta miloval červenou antuku mezi zelenými loukami u řeky Orlice. Radoval se z houževnatosti dětí, které zápasily o každý gam, a z rodičů, zavěšených na pletivu kurtů a fandících dětem. Žil tenisem, žil Žamberkem.

Další jeho životní pouť ho zavedla do Brna. Dál se věnoval dětskému tenisu. Až jednoho dne při tréninku praskla struna a srdce rakety i srdce tátovo. Zdeněk a míček se vznesly mimo prostor a čas.

Žamberský tenis žije dál. Tátovy zkušenosti a předané znalosti tam dále uplatňují.

Táhne je dál asi největší tátův talent a poté ligový hráč, Ríša Neugebauer, a jeho bratr Radek. Oba dnes trenéři s láskou vedou k tenisu další generace.
Údery rakety do míče, to je pro tenisové hráče malá symfonie. Spojí se s nimi jejich srdce, jdou jejich životem. To je tenis – to byl Zdenek Krhounek.
Brno, leden 2006 *Alena Susková - Krhounková,*

13. 80. LÉTA

Úspěšní dorostenci v letech 1978 – 82: zleva J. Kulhánek, M. Vodrážková a A. Krhounková

Na počátku tohoto období dozrávají plody neúnavné trenérské práce Zdenka Krhounka, jeho svěřenci dosahují významných úspěchů v soutěžích družstev i jednotlivců. V oddíle vyrůstá nová osobnost – vedle Martiny Vodrážkové to je Richard Neugebauer. Na sezóny 1982-83 odešel do tréninkového střediska mládeže při Slávii Hradec Králové, po návratu se stal velkou oporou družstev dorostu a dospělých. Před sezónou 1986 odešel hrát ligu do Gottwaldova (Zlína) a o rok později se stal hráčem ligového Mila Olomouc. V r. 1985 se kvalifikoval na Pardubickou juniorku, škoda, že nemoc mu zabránila v lepším výsledku. Nejlepšího umístění na celostátním žebříčku dospělých dosáhl v sezóně 1991 – 62. místo. Do oddílu se vrátil před sezónou 1995 a až do r. 2002 byl prvním hráčem družstva dospělých.

Druhou výraznou osobností byla Martina Vodrážková, snad nejvýraznější talent žamberského oddílu. Úspěšná byla zejména v mládežnických kategoriích, kde získala několik titulů přeborníka okresu, byla ve finále či semifinále krajských přeborů. V r. 1980 se umístila v celostátním žebříčku st. žákyň na 39. místě. Byla oporou žákovských a dorosteneckých družstev. Škoda, že zranění zad přibrzdilo její hráčský vývoj. V 90. letech byla stabilní oporou družstva dospělých.

V r. 1983 se do Brna odstěhoval Zdenek Krhounek. Přestože jím zavedený tréninkový systém zůstal zachován, po jeho neúnavné a cílevědomé práci však nějaký čas mezera byla. Zájem o tenis byl nadále značný zejména mezi nejmladšími. Tenisová přípravka pod vedením M. Chvátila, později J. Kulhánka, M. Kacálka a V. Šmirouse byla přeplněná. Do soutěží družstev byla nasazována 3-4 družstva žákovská, 1-2 dorostenecká. Z hlediska výkonnostního byl snad nejúspěšnější sezónou v dosavadní historii oddílu rok 1981. Dvě družstva vyhrála své soutěže, hráči oddílu získali osm titulů v okresních přeborech jednotlivců, tři třetí místa v přeborech krajských (Rí. Neugebauer ml. žáci, A. Krhounková dorostenky, J. Provazník muži II. tř.) a řadu vítězství v krajských turnajích (Rí. Neugebauer, L. Dostál, A. Krhounková, J. Kulhánek), V. Fiedlerová se výrazně prosazovala v turnajích veteránů.

Nadále jsme na našich kurtech pořádali 6-8 turnajů za značné účasti hráčů. Spole-

čensky asi nejvýznamnější byly 7. Mosilanské hry v r. 1984, které byly součástí oslav 150. výročí vzniku Vonwillerovy továrny (později Vitky, Mosilany, Orlany) v Žamberku.

V polovině 80. let byla provedena rozsáhlá rekonstrukce povrchu kurtů a hned poté kompletní výměna oplocení. Vše opět vlastními silami a za velké účasti členů oddílu. Jeho předsedou byl stále M. Chvátil, ve výboru pracovali J. Fiedler, B. Kulhánek, M. Neugebauer, J. Pecháček, ing. E. Vodrážka, zpočátku ještě Z. Krhounek, později J. Kulhánek. M. Chvátil byl zároveň předsedou okresního svazu tenisu.

Nejúspěšnější družstvo dorostu v historii klubu. V r. 1984 obsadilo 3. místo ve východočeském kraji. Zleva stojí: J. Divíšek, J. Kalousek, P. Stejskal, Z. Smetana, Ríša Neugebauer, dole M. Vodrážková, D. Bednářová a E. Foglová. Vedoucími družstva byli Ing. J. Kalousek a M. Neugebauer.

14. 1991 – 1995

I v 90. letech byla nejsilnější složkou oddílu mládež. Pod organizačním a trenérským vedením ing. St. Tajbra a za trenérského působení M. Kacálka, M. Chvátila, E. Tobiškové-Foglové, bratří Neugebauerových a zpočátku ještě M. Hláváčové - Vodrážkové vyrostla opět na naše poměry silná tenisová generace. Nejlepší družstvo žactva v sestavě D. Šimek, A. Tajbr, J. Hovad, T. Maivald, H. Dolečková a A. Šepsová postoupilo v r. 1995 do nejvyšší oblastní soutěže – žákovské ligy. Úspěšná byla i žákovská záloha, vyhrála svoji skupinu oblastní soutěže. Velkou zásluhu na úspěších žactva měli i rodiče, kteří mnohdy za symbolickou náhradu neúnavně zajišťovali dopravu na zápasy a turnaje. Pravidelně fungovala žákovská přípravka, ze které nejlepší startovali v soutěži elévů. O tenis vzrůstal zájem i mezi veřejností, o čemž svědčily pravidelně zaplněné kurty, ale také různé soutěže neregistrovaných pořádané oddílem.

Úspěšné žákovské družstvo sezóny 1995, vyhrálo oblastní soutěž a postoupilo do východočeského přeboru. Zleva stojí: Ing. St. Tajbr, vedoucí družstva, P. Kozl, J. Hovad, T. Hlavsa, D. Šimek, dole zleva: A. Šepsová, A. Tajbr, T. Maivald a H. Dolečková